

[Kirkegaard]

Så skal jeg endelig med hensyn til de socialpædagogiske seminarier sige, at selv om beskæftigelsesudsigterne måske på nuværende tidspunkt må vurderes lidt lysere end hidtil, er der dog faktisk fortsat en ikke ubetydelig ledighed på området. Ligeledes kan vi anføre, at ansøgstallet til børnehave- og fritidspædagogseminarierne i 1986 bestemt ikke kan begrunde en udvidelse af optagelseskapa- citeten med hele 20 pct.

Vi har i Det Konservative Folkeparti fuld tiltro til, at undervisningsministeren er i stand til at tage bestik af situationen og herudfra fastsætte det rigtige antal hold.

Hanne Severinsen (V):

Jeg kan da også kun glæde mig over, at det ikke gik så galt, som prognoserne viste om lærerledigheden for nogle år siden, men jeg tror nok, at det ville være at give lærerne et falsk håb, hvis man sagde, at situationen var totalt ændret. Der er nok bare tale om en forsinkelse af den udvikling, som vi havde regnet med, og det skyldes først og fremmest, at kommunerne har været mere generøse med at uddele lærertimer pr. elev, end der egentlig havde været regnet med.

Men det er rigtigt, som forslagsstillerne også nævner, at der har allerede vist sig en vis form for mangel på arbejdskraft i visse dele af landet, men det er mere et strukturelt problem, noget, der har at gøre med, at de unge uddannes på nogle uddannelsespladser, hvor de har svært ved at vende tilbage til den øvrige del af landet.

Derfor synes jeg også, at den måde, hvor- på undervisningsministeren har skabt en lille åbning med hensyn til, om man skulle have flere hold, er den rigtige, idet man altså siger, at der var nogle seminarier, der efter seminarieforliget måske skulle have haft tre spor, og som på rund af manglende søgning ikke fik det. Det er nok først og fremmest dér, at man må se på, hvad søgningen rent faktisk bliver.

Jeg tror til gengæld, det ville være forkert, hvis vi på nuværende tidspunkt sagde, at det var her og her og her, at vi skulle have det ekstra spor. Det kan jo blive noget, som vil give bagslag, hvis det viser sig, at søgningen rent faktisk ikke svarer til det, som man nu lover, og det kan måske gøre ondt værre.

Det har naturligvis været en smertelig proces for mange seminarier at skulle have færre spor, men det var jo nødvendigt, for det var også led i et stort forlig, vi indgik her i Folketinget, et nødvendigt forlig. Vi skal passe på, vi ikke giver falske forhåbninger; jeg synes, at det, ministeren har åbnet en lille sprække for, er den rigtige måde at gøre det på, også fordi det, som jeg påpegede før, er et strukturelt problem, et problem om, at vi mangler lærere i specielle dele af landet, mens der faktisk er store arbejdsløshedsøer andre steder i landet.

Hvad angår de øvrige uddannelser, de socialpædagogiske og børnehave- og fritidspæ- dagoguddannelserne, mener jeg ikke, at man på nuværende tidspunkt kan tale om så store ændringer i forudsætningerne, at vi vil gå med til ændringer nu, men vi vil naturligvis følge udviklingen nøje.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg mener også, at forslagsstillerne er på sporet af en udvikling, der kan bekræfte, at der vil være brug for en udvidelse af kapa- citeten på lærerseminarierne. Det er nok som også sagt mindre sikkert, at der kan konstateres det samme behov på nuværende tids- punkt på de øvrige seminarier, men det vil vi gerne have lov til at se lidt nærmere på.

De tal, som forslagsstillerne opererer med, tror jeg ikke er realistiske. På den anden side ved vi, at prognosemagerne ikke har haft alt for meget held med deres arbejde igennem en periode, og derfor kan der være god grund til, som forslagsstillerne nu lægger op til, at vi får set nærmere på tingene igen.

Jeg er i første omgang tilfreds med, at un- dervisningsministeren her har givet til kende, at han er indstillet på at udvide antallet af hold på lærerseminarierne i den udstræk- ning, hvor der viser sig at være ansøgere til dem. Det falder godt tråd med, at vi allerede nu kan konstatere, at der nogle steder vitter- lig er mangel på uddannet arbejdskraft inden for skolen.

Det er vel for tidligt at sige, hvor mange hold og hvor de eventuelt skulle placeres. Det er i en vis udstrækning ansøgerne også selv med til at bestemme, men jeg vil godt i den sammenhæng erindre om, at vi er på vej til at skabe problemer for nogle af seminari- erne i forbindelse med de besparelser, som